

El Reial Decret Llei 20/2011, de 30 de desembre, de mesures urgents en matèria pressupostària, tributària i financera per a la correcció del dèficit públic i la seva aplicació als empleats públics de les administracions locals de Catalunya

El passat 31 de desembre de 2011, el Govern de l'Estat va aprovar el Reial Decret Llei 20/2011, de 30 de desembre, de mesures urgents en matèria pressupostària, tributària i financera per a la correcció del dèficit públic (publicat al BOE núm. 315, de 31-12-2011)¹. Aquesta disposició que va entrar en vigor el dia 1 de gener de 2012, no només prorroga els pressupostos de l'Estat sinó que també conté diverses mesures que afecten a matèries tan diverses, com els pressupostos, els empleats, l'IBI, la llei del sòl, la copia privada.

El Reial Decret Llei contempla una sèrie de mesures (les primeres), que comporten accions tant els ingressos públics com a les despeses, i suposen una reducció de caràcter immediat del desequilibri pressupostari en més d'un punt percentual del PIB. Amb aquestes accions es pretén garantir que el sector públic espanyol iniciï un camí de re equilibri, que porti credibilitat a l'evolució futura del deute i del dèficit públics.

La norma parteix del pressupòsit que es produeix una pròrroga general de la Llei 39/2010, de 22 de desembre, de Pressupostos Generals de l'Estat per a l'any 2011 a partir de l'1 de gener de 2012, excepte en aquells crèdits corresponent a actuacions que acabin l'any 2011 o per a obligacions que s'extingeixin en el mateix any. Igualment, i encara que la Llei de Pressupostos Generals de l'Estat té vigència anual, la pròrroga no afectarà a aquelles normes de vigència indefinida que ella mateixa inclou; que seguiran estant vigents.

L'estructura del Reial decret-Llei tracta de seguir la de les lleis de pressupostos generals de l'Estat, encara que la diferència de volum fa que els títols s'hagin substituït per capítols, i que no tots els títols habituals tinguin el seu correlatiu capítol, atès que aquests solament són els següents: «Dels crèdits pressupostaris prorrogats», «De les despeses de personal», «De les pensions i ajudes públiques», «De les normes tributàries»; «Dels ens territorials» i finalment les «Cotitzacions Socials». Així mateix, s'inclouen disposicions addicionals, derogatòries i finals.

¹ La versió electrònica del document es pot trobar a la direcció següent: http://www.boe.es/diario_boe/txt.php?id=BOE-A-2011-20638. D'altra banda cal tenir present també que el text ha estat corregit per: la Correcció d'errors del REIAL DECRET-LLEI 20/2011, de 30 de desembre, de mesures urgents en matèria pressupostària, tributària i financera per a la correcció del dèficit públic (BOE núm.8, de 10-01-2012), que modifica en determinats aspectes la redacció del Reial Decret Llei. D'entre les correccions que fa, en matèria de personal, destaquen: la correcció de l'apartat set de l'article 2, que declara bàsic l'aparat quatre de l'art. 2 (en la versió original només ho eren els apartats primer, segon i tercer de l'article); i, la correcció de l'apartat sisè de l'art. 3, que declara bàsic l'apartat cinquè d'aquest article (a la versió original només eren bàsics els apartats primer i segon). La versió electrònica es pot trobar a l'enllaç: http://www.boe.es/diario_boe/txt.php?id=BOE-A-2012-352

A continuació destacarem aquells aspectes que puguin tenir més interès pel món local:

Empleats públics (art. 2 a 4): retribucions, oferta pública d'ocupació i jornada	2
Retribucions dels empleats públics locals (art. 2)	2
Oferta d'ocupació pública o instrument similar de gestió de la provisió de necessitats de personal (art. 3)	3
Reordenació del temps de treball dels empleats públics (art. 4)	3
Quina és la jornada ordinària de treball pel personal funcionari de l'administració local després del Reial Decret Llei 20/21011?.....	3
Quina és la jornada ordinària de treball pel personal laboral de l'administració local després del Reial Decret Llei 20/21011?.....	6
Hisendes locals (art. 8): IBI	7
Participació de les Entitats Locals en els tributs de l'Estat: art. 10	8
Operacions d'endeutament (art. 14)	8
Termini de pagament de deutes amb la Seguretat Social d'institucions sanitàries la titularitat de l'administració local (disposició addicional primera)	8
Modificació del règim de compensació equitativa per còpia privada (disposició addicional dècima) ..	9
De moment, per tant, el cànon digital s'elimina. Ja no s'haurà de liquidar i abonar a les entitats de gestió dels drets d'autors cap compensació per aquest concepte, pel que els fabricants i importadors dels aparells i suports susceptibles de gravar còpies privades no podran repercutir i cobrar aquestes quantitats als distribuïdors i adquirents dels seus productes. Haurà de veure's, ara, com s'articula la compensació via pressupostos de l'Estat.....	9
Pròrroga del programa de requalificació professional de les persones que esgotin la protecció per atur (disposició addicional tretzena)	9
Derogacions i modificacions de lleis	9
La modificació de l'apartat 2 de la disposició transitòria tercera del text refós de la Llei del Sòl, aprovat per Reial decret Legislatiu 2/2008, de 20 de juny:	9
La modificació de la Llei 39/2006, de 14 de desembre, de Dependència.	10

Empleats públics (art. 2 a 4): retribucions, oferta pública d'ocupació i jornada

El capítol II porta per títol «De les despeses de personal». En aquest sentit, es mantenen les quantitats de les retribucions del personal i alts càrrecs del sector públic. Igualment s'acorda la congelació de l'oferta d'ocupació pública, amb certes excepcions que es recullen en el mateix article 3, com a continuació tractarem d'explicar.

Per altra banda, cal tenir present que el capítol VI del Reial decret llei conté l'actualització de les bases i tipus de cotització a la Seguretat Social, desocupació, protecció per cessament d'activitat, Fons de Garantia Salarial i Formació Professional per a l'any 2012.

Retribucions dels empleats públics locals (art. 2)

- L'any 2012, **les retribucions del personal** de les administracions locals, els seus organismes dependents i les seves societats (públiques o mercantils) **no podran experimentar cap increment respecte a les vigents a 31 de desembre de 2011**, en termes d'homogeneïtat per als dos períodes de la comparació, tant pel que fa a efectius de personal com a la seva antiguitat. (art. 2. Dos)

En conseqüència, a partir de l'1 de gener de 2012, no experimentaran cap increment les quantitats de les retribucions i de la massa salarial, establertes en la Llei 39/2010, de 22 de desembre, de Pressupostos Generals de l'Estat per a l'any 2011.

- Igualment, durant l'any 2012, les administracions locals, els seus organismes dependents i les seves societats (públiques o mercantils locals) **no podran realitzar aportacions a plans de pensions d'ocupació o contractes col·lectius que incloguin la cobertura de la contingència de jubilació.** (art. 2 Tres).

Oferta d'ocupació pública o instrument similar de gestió de la provisió de necessitats de personal (art. 3)

- A l'any 2012 **no s'incorporarà nou personal**, excepte aquell que es derivi de l'execució de processos selectius corresponents a ofertes d'ocupació pública d'exercicis anteriors. Aquesta limitació inclou les places assignades a processos de consolidació de l'ocupació previstos en la disposició transitòria quarta de LEBEP (processos de consolidació d'ocupació temporal).
- A l'any 2012 **no es procedirà a la contractació de personal temporal, ni al nomenament de personal estatutari temporal o de funcionaris interins excepte en casos excepcionals i per cobrir necessitats urgents i inajornables que es restringiran als sectors, funcions i categories professionals que es considerin prioritaris o que afectin al funcionament dels serveis públics essencials.**

Reordenació del temps de treball dels empleats públics (art. 4)

- Aquest article estableix que a partir de l'1 de gener de 2012, **i per al conjunt del sector públic estatal**, la jornada ordinària de treball tindrà una **mitja setmanal no inferior a les 37 hores i 30 minuts**. Aquesta mitja setmanal s'entendrà sense perjudici de les jornades especials existents o que, si s'escau, s'estableixin, que experimentaran les adaptacions necessàries per adequar-se a la modificació general en la jornada ordinària.

Quina és la jornada ordinària de treball pel personal funcionari de l'administració local després del Reial Decret Llei 20/2011?

En relació a aquesta darrera mesura, que modifica la jornada ordinària de treball, fixant-la en tots els casos en una mitja setmana de 37 hores i 30 minuts, caldria interrogar-se sobre la seva aplicació als empleats públics locals.

De la lectura integrada del precepte conjuntament amb els seus predecessors entenem que cal arribar a la conclusió que no estem davant d'un precepte de directa aplicació per no tenir un caràcter bàsic.

Efectivament, d'una lectura literal del precepte no es dedueix aquesta naturalesa. D'una banda, perquè el precepte es refereix al "sector públic estatal" en contraposició al concepte de "sector públic", que fa servir, per exemple, l'art. 2.UNO. I de l'altra banda, perquè quan el legislador estatal ha volgut determinar allò que cal considerar com a bàsic ho ha fet expressament (com per exemple, en el cas de l'art. 2 apartat set; i de l'art. 3 apartat sis).

Un cop determinat que l'art. 4 per si mateix no és d'aplicació directa, per no ser bàsic, cal plantejar-se si existeixen altres preceptes legals que en decideixin la seva aplicació indirecta. És a dir, cal plantejar-se si existeixen altres previsions en matèria de jornada en altres lleis que especifiquin que la legislació aplicable al personal de l'administració de l'estat també és aplicable al personal de les administracions públiques locals.

En la legislació de règim local, trobem diverses referències a la regulació de la jornada. Concretament, i pel que fa a la legislació bàsica estatal, la referència més concreta es troba a l'art. 94² de la *Llei 7/1985, de 2 d'abril, reguladora de les bases del règim local*. Aquest article configura un règim jurídic d'equivalència de la jornada de treball, en el seu còmput anual, entre els funcionaris de l'administració local i els funcionaris de l'administració civil de l'estat.

Per altra banda –i, d'una manera pràcticament idèntica- podem trobar la referència a l'art. 299 del *Decret Legislatiu 2/2003, de 28 d'abril, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei municipal i de règim local de Catalunya*³, que entén que, el còmput anual d'hores ha de ser el mateix pels funcionaris de l'administració local que pels funcionaris de l'administració de l'estat.

Així doncs, de la legislació de règim local (tant la bàsica com la desenvolupada a nivell autonòmic a Catalunya) sembla desprendre's la idea que, la jornada ordinària de treball dels funcionaris de l'administració local en el seu còmput anual hauria de ser la mateixa que la fixada en còmput anual pels funcionaris de l'administració de l'estat. És a dir, per a l'any 2012, i segons l'art. 4 del RD Llei 20/2011, una jornada general que tingui com a mitjana setmanal unes 37,5 hores en el seu còmput anual. I res a dir, doncs pel personal laboral, a qui no semblaria que se'ls apliquessin les previsions de la normativa de règim local. Fins aquí, semblaria que no hauria hagut cap canvi, ja que aquesta és també la lògica que, per altra banda, havia imposant la pròpia jurisprudència⁴.

Ara bé, des de l'any 2007, l'ordenament espanyol disposa d'una norma bàsica específica en matèria de funció pública, com és la Llei 7/2007, de 12 d'abril, de l'estatut bàsic de l'empleat públic (en endavant LEBEP). Aquesta norma conté una regulació de la jornada diferent de la vigent fins aquell moment. Per dos motius: un dels motius és troba en l'art. 47 que estableix: "*Las Administraciones Públicas establecerán la jornada general y las especiales de Trabajo de sus funcionarios públicos...*". Això significa que, qualsevol nivell d'administració pública -inclòs per tant, la local- podrà establir la seva pròpia jornada pel que fa als funcionaris públics.

² Aquest article estableix que: "*La jornada de trabajo de los funcionarios de la Administración local será en cómputo anual la misma que se fije para los funcionarios de la Administración Civil del Estado. Se les aplicarán las mismas normas sobre equivalencia y reducción de jornada*".

³ Aquest precepte estableix que: "*Les jornades de treball dels funcionaris de l'Administració local són, en el seu còmput anual, les fixades per als funcionaris de l'Administració civil de l'Estat, i se'ls apliquen les mateixes normes sobre equivalència i reducció de jornada*".

⁴ A tall d'exemple es pot consultar la STS 13-03-2009 (RJ 2009\2259), que estableix la impossibilitat de l'Ajuntament de Manresa d'alterar la jornada legalment establerta per a tots els funcionaris de l'Administració de l'Estat en el conveni pels seus funcionaris dels anys 1988-2000.

I el segon motiu, es troba en l'art. 37.m) LEBEP que, configura la jornada de treball com una matèria negociable al se de la Mesa general de negociació que es constitueix a cada administració pública.

Per tot això, després de l'entrada en vigor de LEBEP, el règim jurídic de la jornada dels funcionaris públics locals es pot considerar que ha variat en quedar configurat com una matèria negociable al sé de la Mesa general de negociació de cada administració pública, dins del marge de maniobra que cada instància de govern tingui en funció de les seves competències legalment atribuïdes i dins les seves potestats d'autorganització⁵.

Des d'un punt de vista tècnic podem sostenir que s'ha produït un desplaçament (que no una derogació tàcita o implícita) de les bases contingudes a l'art. 94 de la LRBRL, en favor de l'art. 47 LEBEP. Això significa que, a partir de l'entrada en vigor de LEBEP les administracions locals poden negociar vàlidament acords o pactes de condicions de treball per als seus funcionaris, que incloguin previsions de jornada diferents a les establertes per l'AGE pels seus funcionaris. I que per tant, totes aquelles administracions públiques que no disposin d'aquests instruments negociats continuarien regint-se per les previsions de l'art. 94 de la LRBRL.

D'altra banda, la interpretació jurídica que hem fet fins ara sembla coincidir amb la que, en aquest moments, ha expressat la *Dirección General de Función Pública del Ministerio de Política Territorial* del Govern de l'Estat, en resposta a una consulta electrònica que se li ha formulat el dia 11 de gener. Aquesta consulta exposa el següent:

El artículo 4 del Real Decreto-ley 20/2011, de 30 de diciembre, de medidas urgentes en materia presupuestaria, tributaria y financiera para la corrección del déficit público, relativo a la "reordenación del tiempo de trabajo de los empleados públicos", establece lo siguiente:

"A partir del 1 de enero de 2012, y para el conjunto del sector público estatal, la jornada ordinaria de trabajo tendrá un promedio semanal no inferior a las 37 horas y 30 minutos. Esta media semanal se entenderá sin perjuicio de las jornadas especiales existentes o que, en su caso, se establezcan, que experimentarán las adaptaciones necesarias para adecuarse a la modificación general en la jornada ordinaria.

Para la efectiva y homogénea aplicación de esta medida en el ámbito de la Administración General del Estado se autoriza al Ministerio de Hacienda y Administraciones Públicas a dictar las instrucciones necesarias para adecuar los calendarios laborales vigentes, incluidos los sistemas de seguimiento del cumplimiento horario, previa negociación en el seno de la Mesa General de Negociación".

Tal y como se dispone en dicho precepto, la jornada ordinaria de trabajo que se establece lo es para el conjunto del sector público estatal, por lo que en primer lugar quedan excluidas las Administraciones autonómicas.

⁵ Aquesta interpretació és coherent amb l'esperit que manifesta tenir el legislador en el preàmbul de la llei quan diu que: "... el régimen de función pública no puede configurarse hoy sobre la base de un sistema homogéneo que tanga como modelo único la Administración del Estado. Por el contrario cada Administración debe poder configurar su propia política de personal, sin merma de los necesarios elementos de cohesión y de los instrumentos de coordinación consiguientes. Por tanto, la densidad de la legislación básica en materia de función pública, debe reducirse hoy en día, en comparación con épocas pasadas...".

Por lo que se refiere a la Administración Local, este precepto debe ponerse en relación con la Ley de Bases de Régimen Local (artículo 94) y con el propio EBEP (artículo 47 y 37.1.m).

El artículo 94 de la Ley de Bases de Régimen Local establece que:

"La jornada de trabajo de los funcionarios de la Administración local será en computo anual la misma que se fije para los funcionarios de la Administración Civil del Estado. Se les aplicarán las mismas normas sobre equivalencia y reducción de jornada".

Por su parte los artículos 47 y 37.1.m del EBEP establecen lo siguiente: "Artículo 47: Las Administraciones Públicas establecerán la jornada general y las especiales de trabajo de sus funcionarios públicos. La jornada de trabajo podrá ser a tiempo completo o a tiempo parcial".

"Artículo 37.1:1. Serán objeto de negociación, en su ámbito respectivo y en relación con las competencias de cada Administración Pública y con el alcance que legalmente proceda en cada caso, las materias siguientes:

m. Las referidas a calendario laboral, horarios, jornadas, vacaciones, permisos, movilidad funcional y geográfica, así como los criterios generales sobre la planificación estratégica de los recursos humanos, en aquellos aspectos que afecten a condiciones de trabajo de los empleados públicos".

A la vista de los preceptos transcritos, se entiende que la previsión del artículo 94 de la LBRL, ha quedado superada por una norma posterior de carácter básico, como es el EBEP, que viene a considerar la jornada y horario como un elemento propio de las potestades de autoorganización de las Administraciones Públicas y que además ha de ser objeto de negociación colectiva.

En consecuencia, la previsión del artículo 94 de la LBRL y, por ende, del artículo 4 del Real Decreto-Ley, tendrían efecto, sólo cuando no se hubiera negociado jornada alguna para el personal funcionario.

Por lo que respecta al personal laboral de la Administración Local, dicho artículo 94 no hace referencia alguna a su jornada, por lo que no debe entenderse aplicable al mismo.

Asimismo, los artículos 51 y 32 del EBEP dicen lo siguiente:

"Artículo 51: Para el régimen de jornada de trabajo, permisos y vacaciones del personal laboral se estará a lo establecido en este Capítulo y en la legislación laboral correspondiente".

"Artículo 32: La negociación colectiva, representación y participación de los empleados públicos con contrato laboral se regirá por la legislación laboral, sin perjuicio de los preceptos de este Capítulo que expresamente les son de aplicación".

De la lectura de estos preceptos se deduce:

1.- Que son aplicables aquí los argumentos expuestos respecto del artículo 47 del EBEP relativos a la potestad de autoorganización de las Administraciones Públicas en materia de jornada.

2.- Que la negociación colectiva en el ámbito laboral se ha de realizar en los términos previstos en el Estatuto de los Trabajadores.

Por último cabe señalar lo que respecto de la jornada indica el Estatuto de los Trabajadores:

"La duración de la jornada de trabajo será la pactada en los convenios colectivos o contratos de trabajo".

Quina és la jornada ordinària de treball pel personal laboral de l'administració local després del Reial Decret Llei 20/21011?

Fins aquí hem parlat del règim de jornada dels funcionaris, però cal recordar que també els treballadors laborals de les administracions públiques locals són empleats públics. Així, l'art. 7 de LEBEP estableix que: "el personal laboral al Servicio de las

Administraciones Públicas, se rige, además de por la legislación laboral y por las demás normas convencionalmente aplicables, por los preceptos de este Estatuto que así lo dispongan”.

Concretament, en matèria d'establiment de la jornada de treball del personal laboral l'art. 51 de LEBEP estableix una espècie de reenviament en blanc a la legislació laboral (és a dir, un buit que caldrà que sigui completat amb la normativa laboral); i, al mateix temps, obre la porta al legislador bàsic estatal per poder decidir sobre quins aspectes també s'aplicarà LEBEP. Aquest article estableix: “*para el régimen de jornada de trabajo, permisos y vacaciones del personal laboral se estará a lo establecido en este Capítulo y en la legislación laboral correspondiente*”.

Per la seva banda, la legislació laboral configura la regulació de la jornada com una matèria oberta a la negociació col·lectiva i per tant disponible (fins i tot a nivell individual, ja que es pot establir per contracte de treball), sempre que com a mínim la duració de la jornada de treball sigui com a màxim, en còmput anual, de 40 hores setmanals de treball efectiu de mitja (art. 34 de l'Estatut dels Treballadors).

D'aquesta manera, si volguéssim respondre ara a la pregunta si als treballadors laborals de les administracions locals els hi són d'aplicació directa o indirecta les previsions de jornada que conté el RDL 20/2011, la resposta hauria de ser negativa. Cal tenir present que l'ordenament laboral no disposa de mecanismes similars als previstos en l'àmbit de la funció pública per rebaixar o augmentar (en el seu cas), unilateralment, la jornada de treball del personal laboral. En tot cas, existeixen altres mecanismes per via indirecta que ho poden permetre (modificació de conveni, modificació substancial de condicions de treball, etc.), però que, en tot cas, precisen el seu temps (no son immediats) i han de ser objecte de negociació amb els agents socials o, en el seu cas, amb els representants dels treballadors.

Hisendes locals (art. 8): IBI

En matèria d'hisendes locals, per tal de garantir que la situació financera de les Corporacions Locals no posi en perill la consecució del principal objectiu en matèria pressupostària, que és la reducció del dèficit públic del Regne d'Espanya d'acord amb el Programa d'Estabilitat 2011-2014, l'article 8 estableix l'aplicació transitòria i excepcional durant els exercicis 2012 i 2013 per als immobles urbans d'un increment del tipus impositiu de l'IBI que té en consideració l'any d'entrada en vigor de la corresponent ponència total de valors del municipi. D'aquesta manera, i per a ponències anteriors a 2002, l'increment es fixa en el 10% (i un tipus mínim del 0,5% en 2012 i del 0,6% en 2013), controlant què en aquests casos no es produeix, un increment de la base liquidable, en haver transcorregut més de deu exercicis des de l'entrada en vigor de la citada ponència. Per als municipis que hagin aprovat les ponències entre 2002 i 2004 l'increment es fixa en el 6% (i el tipus mínim en el 0,5%) i per als que les han aprovat entre 2008 i 2011 l'increment és del 4%.

No obstant això, s'estableix que aquest increment transitori del tipus de l'impost no serà aplicable als immobles residencials als quals els resulti de l'aplicació d'una ponència de valor total aprovada l'any 2002 o en un any posterior i que pertanyin a la de menor valor cadastral del conjunt dels immobles d'aquestes característiques del municipi i als

municipis les ponències dels quals hagin estat aprovades entre 2005 i 2007 atès que es van elaborar en un moment d'elevats valors de mercat.

Participació de les Entitats Locals en els tributs de l'Estat: art. 10

Pel que fa a la participació dels ens locals en els tributs de l'Estat regulats en les Seccions 2a. a 6a., del Capítol I, "Entitats locals", del Títol VII, "Dels ens territorials", de la Llei 39/2010, de 22 de desembre, de Pressupostos Generals de l'Estat per a l'any 2011, s'actualitzaran exclusivament les referències temporals esmentades en el seu article 107.Dos.a), considerant per aquests efectes la població del Padró Municipal vigent i oficialment aprovat pel Govern a 1 de gener de l'any 2012 i les dades de l'esforç fiscal i de l'inversió de la capacitat tributària de l'última liquidació definitiva practicada.

Pel que fa a la informació que han de subministrar les Corporacions locals relativa a l'esforç fiscal, establerta en l'article 124 de la Llei 39/2010, de 22 de desembre, de Pressupostos Generals de l'Estat per a l'any 2011, les certificacions corresponents s'hauran de referir a l'any 2010 i s'hauran de subministrar als òrgans competents abans del 30 de juny de l'any 2012, tal i com aquests determinin.

Finalment, la revisió cada quatre anys que fa referència l'article 114 del Text Refós de la Llei Reguladora de les Hisendes Locals, aprovat per Reial decret Legislatiu 2/2004, de 5 de març, es realitzarà tal i com estableixi la Llei de Pressupostos Generals de l'Estat per a l'any 2012.

Operacions d'endeutament (art. 14)

El Capítol V regula els Ens territorials, dividint-se en Entitats locals i Comunitats Autònomes. Mitjançant l'apartat Dos de l'article 14 del Reial decret-Llei 8/2010, de 20 de maig, pel qual s'adopten mesures extraordinàries per a la reducció del dèficit públic, es van introduir restriccions aplicables en l'exercici 2011 a la concertació d'operacions d'endeutament per part de les Entitats locals. Aquestes limitacions van ser redefinides per la disposició final quinzena de la Llei 39/2010, de 22 de desembre, de Pressupostos Generals de l'Estat per a l'any 2011. Ara es manté aquesta mesura per a l'any 2012, però s'actualitzen les referències temporals de les quantitats i de les liquidacions pressupostàries esmentades en aquell precepte que troben el seu origen en el Text refós de la Llei reguladora de les Hisendes Locals. D'altra banda, la revisió cada quatre anys, a la qual es refereix l'article 114 del text refós de la Llei Reguladora de les Hisendes Locals, es realitzarà tal i com estableixi la Llei de Pressupostos Generals de l'Estat per 2012.

Termini de pagament de deutes amb la Seguretat Social d'institucions sanitàries la titularitat de l'administració local (disposició addicional primera)

S'amplia el termini de pagament de deutes amb la Seguretat Social d'institucions sanitàries la titularitat de les quals ostentin les Administracions Públiques o institucions sense ànim de lucre fins als divuit anys.

Modificació del règim de compensació equitativa per còpia privada (disposició addicional dècima)

Igualment, es procedeix a la supressió de la compensació equitativa per còpia privada, que serà substituïda per un pagament a càrrec dels Pressupostos Generals de l'Estat, el procediment del qual es desenvoluparà reglamentàriament.

De moment, per tant, el cànon digital s'elimina. Ja no s'haurà de liquidar i abonar a les entitats de gestió dels drets d'autors cap compensació per aquest concepte, pel que els fabricants i importadors dels aparells i suports susceptibles de gravar còpies privades no podran repercutir i cobrar aquestes quantitats als distribuïdors i adquirents dels seus productes. Haurà de veure's, ara, com s'articula la compensació via pressupostos de l'Estat.

Pròrroga del programa de requalificació professional de les persones que esgotin la protecció per atur (disposició addicional tretzena)

Es considera que subsisteixen les circumstàncies econòmiques i socials que van motivar la pròrroga mitjançant Reial decret-Llei 10/2011, de 26 d'agost, del programa de qualificació professional de les persones que esgotin la seva protecció per desocupació, basat en accions de polítiques actives d'ocupació i la percepció d'una ajuda econòmica d'acompanyament, per la qual cosa és necessària una nova pròrroga d'aquest programa.

Derogacions i modificacions de lleis

Es deroga el Reial decret 1472/2007, de 2 de novembre, pel qual es regula la renda bàsica d'emancipació dels joves, a l'empara de l'establert en la seva disposició addicional primera, atès el context d'austeritat i contenció en la despesa pública que fa necessari deixar sense efecte la mesura de política econòmica de caràcter conjuntural que aquesta norma regulava. I això, sense perjudici que els beneficiaris de la renda bàsica d'emancipació que ja tinguessin reconegut el seu dret continuïn gaudint-ho en les condicions establertes en la norma que es deroga i en els termes de la resolució administrativa del seu reconeixement.

I el Reial decret Llei conté una derogació normativa de caràcter general de totes aquelles normes que s'oposin a allò que preveu.

Pel que fa la modificació de textos normatius destaquen:

La modificació de l'apartat 2 de la disposició transitòria tercera del text refós de la Llei del Sòl, aprovat per Reial decret Legislatiu 2/2008, de 20 de juny:

La finalitat d'ampliar fins a cinc anys, a aplicar des de l'entrada en vigor de la Llei 8/2007, de 28 de maig, de Sòl, el termini transitori perquè les valoracions dels terrenys que formin part del sòl urbanitzable inclòs en àmbits delimitats pels quals el planejament hagi establert les condicions per al seu desenvolupament, s'efectuïn conforme a les regles establertes en la Llei 6/1998, de 13 d'abril, sobre Règim de Sòl i Valoracions, tal com van

quedar redactades per la Llei 10/2003, de 20 de maig. El termini transitori inicial va ser ampliat fins al 31 de desembre de 2011 pel Reial decret Llei 6/2010, de 9 d'abril, de mesures per a l'impuls de la recuperació econòmica i l'ocupació, per la qual cosa està prop d'extingir-se.

Segons la Llei del sòl vigent els sòls que no estiguin urbanitzats s'han de valorar com si fossin sòls rurals o rústics; mentre que amb la Llei del sòl del 1998 es podien valorar segons el seu valor real de mercat. Amb aquesta nova moratòria es vol evitar que els sòls que no es desenvolupin urbanísticament per culpa de la crisi tornin a ser considerats rústics, amb el conseqüent perjudici que això comportaria per a les entitats de crèdit que en el seu dia van hipotecar aquests béns prenent com a referent el preu de mercat.

La modificació de la Llei 39/2006, de 14 de desembre, de Dependència.

En què es dóna nova redacció al primer apartat de la disposició final primera de la Llei 39/2006, de 14 de desembre, de Dependència (disposició final catorzena), que queda redactat en els següents termes:

«1. L'efectivitat del dret a les prestacions de dependència incloses en la present Llei s'exercitarà progressivament, de manera gradual, i es realitzarà d'acord amb el següent calendari a partir de l'1 de gener de 2007: El primer any a els qui siguin valorats en el Grau III de Gran Dependència, nivells 1 i 2; En el segon i tercer any a els qui siguin valorats en el Grau II de Dependència Severa, nivell 2; En el tercer i quart any a els qui siguin valorats en el Grau II de Dependència Severa, nivell 1; El cinquè any, que finalitza el 31 de desembre de 2011, a els qui siguin valorats en el Grau I de Dependència Moderada, nivell 2; A partir de l'1 de gener de 2013 a la resta dels qui siguin valorats en el Grau I de Dependència Moderada, nivell 2.; A partir de l'1 de gener de 2014 a els qui siguin valorats en el Grau I de Dependència Moderada, nivell 1.»

D'aquesta forma, es modifica el calendari d'implantació de la Llei de la dependència, ajornant fins al 2013 les prestacions per dependències per a les persones que siguin valorades amb el grau I nivell 2 i fins al 2014 les prestacions per a les persones amb el grau I nivell 2. Per a les que a 1 de gener de 2012 tinguin valorat el grau I nivell 2, el procediment continuarà igual. La modificació tampoc no afecta a les persones en situació de dependència amb graus III i II (grans dependents i dependents severes), que continuen tenint garantit el seu dret a la prestació.